

Kontakt dla mediów:
Luiza Nowicka, PARP
e-mail: luiza_nowicka@parp.gov.pl
tel.: 880 524 959

Informacja prasowa
Warszawa, 11.03.2022 r.

Zielony wodór szansą na uniezależnienie się od gazu ziemnego

Z danych wynika, że w Polsce nie jest wykorzystywany w pełni potencjał technologii wodorowych. Pozyskiwany w ekologiczny sposób wodór ma szanse zrewolucjonizować energetykę i pozwolić światu na wyzwolenie się od monopolistycznych dostaw gazu ziemnego. Potrzebujemy do tego wzrostu zaangażowania jednostek naukowych, technologicznych i biznesowych.

Polska ma bardzo duży potencjał naukowo-badawczy w dziedzinie technologii wodorowych. Posiadamy kilkanaście państwowych instytutów badawczych oraz jednostek naukowych PAN, które w różnym stopniu są zaangażowane w badania związane z gospodarką wodorową. Kluczową rolę w tym zakresie pełni Instytut Energetyki.

– W Polsce mamy sprzyjające warunki badawcze dla naukowców zajmujących się technologią wodorową, jednak niestety nie wykorzystujemy jeszcze w pełni tego potencjału. Widać to między innymi po środkach przeznaczonych na rozwój technologii. Do 2019 r. w naszym kraju wydaliśmy o ok. 40-krotnie mniejszą sumę na badania i rozwój w zakresie wodoru i ogniw paliwowych niż czołowe kraje UE. Chcemy, aby Polska mocniej zaangażowała się w ogólnosiwiatowy rozwój trendu związanego z szerszym wykorzystaniem tego surowca – powiedział **Dariusz Budrowski**, Prezes PARP.

Większość przedsiębiorstw, które działają w obszarze technologii wodorowych, współpracuje z uniwersytetami lub instytutami naukowo-badawczymi. Dotyczy to podejmowania prac badawczo-rozwojowych. Firmy aktywnie uczestniczą w takich inicjatywach jak Platforma Technologiczna ds. Wodoru i Ogniw Paliwowych, Wodór2030 oraz Porozumienie Wodorowe.

W Polsce działa wiele innych instytucji zaangażowanych w tematykę wodoru. Są nimi: Klaster Technologii Wodorowych i Czystych Technologii Węglowych, Wieluński Klaster Energii, Stowarzyszenie Polski Wodór, Polskie Stowarzyszenie Wodoru i Ogniw Paliwowych, Polska Platforma Technologiczna Wodoru i Ogniw Paliwowych, Sieć Naukowa Zrównoważone Systemy Energetyczne "Energy Future", Małopolsko-Podkarpacki Klaster Czystej Energii, Fundacja Polska Izba Wodoru, Wielkopolska Platforma Wodorowa, Hydrogen Poland, Świętokrzyski Klaster Wodorowy imienia Braci Łaszczyńskich.

95 proc. wodoru pochodzi z gazu ziemnego. Trzeba odwrócić te proporcje

Wodór coraz częściej nazywany jest paliwem, które ma szansę zrewolucjonizować energetykę i umożliwić szersze wykorzystanie źródeł odnawialnych. Dotychczas aż 95 proc. ogólnoświatowej produkcji wodoru odbywa się w procesie reformingu gazu ziemnego, czego skutkiem ubocznym jest produkcja dwutlenku węgla. Tak pozyskany wodór określany jest mianem szarego. Docelowo w transformacji energetycznej, kluczową rolę ma odgrywać wodór zielony, czyli pozyskiwany w procesie elektrolizy zasilanym energią z OZE.

Zielony wodór made in Poland

Swój wkład w wytwarzanie zielonego wodoru zapowiedziały już Świętokrzyskie Kopalnie Surowców Mineralnych, które zainicjowały Klaster Wodorowy. Jego celem będzie zastąpienie paliw kopalnych zielonym wodorem i wykorzystywanie go do napędu ciężarówek i transportu publicznego.

Ze środków Funduszy Europejskich przyznanych przez PARP został również sfinansowany projekt „Noble Tank”, dotyczący nowatorskiego podejścia do wytwarzania zbiorników ciśnieniowych do magazynowania m.in. wodoru. Głównym wyzwaniem projektu było efektywne zagospodarowanie przestrzeni w systemach napędowych nanosatelitów. Stosowane do tej pory zbiorniki nie posiadały topologicznie optymalnego kształtu. Odbiorcą technologicznym było Śląskie Centrum Naukowo-Technologiczne Przemysłu Lotniczego. Obecnie startup Progresja Space współpracuje również z Europejską Agencją Kosmiczną. Projekt „Noble Tank” został zrealizowany w ramach „Programów akcelerycyjnych” 2.5 POIR.

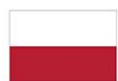
Autobusy napędzane wodorem

W ramach działania „Zrównoważony transport miejski” Programu Polska Wschodnia 2014-2020, w 2017 r. podpisano z Miastem Lublin umowę na realizację projektu pt. „Niskoemisyjna sieć komunikacji zbiorowej dla północnej części LOF wraz z budową systemu biletu elektronicznego komunikacji aglomeracyjnej”. Głównym celem projektu była poprawa mobilności transportowej oraz zwiększenie wykorzystania niskoemisyjnego transportu miejskiego w północnej części Lublina. Projekt miał zostać zakończony z końcem 2021 r., jednak za zgodą PARP został rozbudowany o zakup autobusów zasilanych wodorem oraz infrastruktury niezbędnej do jego tankowania. Autobus w ramach testów będzie wykonywał zadania przewozowe, należące obecnie do autobusów spalinowych elektrycznych. Beneficjent oszacował wartość realizacji zadania na kwotę 5,5 mln zł brutto.

Dobry przykład daje również Świdnik, na którego obszarze ma do 2023 r. powstać fabryka autobusów na wodór. Grupa Polsat Plus, czyli inicjator projektu zakłada, że zakład będzie mógł produkować rocznie nawet 100 takich autobusów.

Fundusze Europejskie

Rzeczpospolita Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

